

**ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1**
School Administrative Factors Affecting the Competence of Teachers
in Khon Kaen Primary Educational Service Area Office 1

สุดารัตน์ เพสูงเนิน¹ และ อาคม อึ้งพวง²
มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ^{1,2}

Sudarat Phesoongnone¹ and Arkom Eungpuang²

Northeastern University^{1,2}

Corresponding Author, Email: prawwy2490@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา เปรียบเทียบความแตกต่างวิเคราะห์ความสัมพันธ์ ตรวจสอบอำนาจพยากรณ์ และหาแนวทางพัฒนาปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอน จำนวน 317 คน แบ่งเป็นผู้บริหาร 35 คน และครูผู้สอน 282 คน ได้มาด้วยการสุ่มแบบหลายขั้นตอนจาก 152 โรงเรียน โดยใช้ตารางของ Krejcie & Morgan เป็นเกณฑ์ในการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถามปัจจัยการบริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครู ซึ่งผ่านการตรวจสอบคุณภาพ พบค่าอำนาจจำแนกในช่วง .25–.81 และ .27–.72 ตามลำดับ และค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .978 และ .977 ตามลำดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test แบบ Independent Samples การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า

- 1) ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูอยู่ในระดับมากทั้งภาพรวมและรายด้าน
- 2) การจำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งพบความแตกต่างของปัจจัยการบริหารฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนการจำแนกตามประสบการณ์ไม่พบความแตกต่าง และสมรรถนะครูมีความแตกต่างตามประสบการณ์ที่ระดับนัยสำคัญ .01

* ได้รับบทความ: 23 มีนาคม 2568; แก้ไขบทความ: 13 ธันวาคม 2568; ตอบรับตีพิมพ์: 25 ธันวาคม 2568

3) ปัจจัยการบริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถนะครูในระดับสูง ($r = .706$, $p < .01$) (4) ปัจจัยโครงสร้างองค์การ แรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหารสามารถพยากรณ์สมรรถนะครูได้คิดเป็นร้อยละ 71.80 โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์ ± 0.27110 ผลการศึกษาชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการพัฒนาระบบบริหารสถานศึกษาอย่างเป็นระบบเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะครูให้สอดคล้องกับการจัดการศึกษาในปัจจุบันและอนาคต

คำสำคัญ: ปัจจัยการบริหารสถานศึกษา; สมรรถนะครู; อำนาจพยากรณ์

Abstract

This research aimed to examine, compare, determine the relationship, identify the predictive power, and propose development guidelines for school administration factors affecting teacher competencies under the Office of Khon Kaen Primary Educational Service Area 1. The sample consisted of 317 participants, including 35 school administrators and 282 teachers, selected through multi-stage random sampling from 152 schools based on the Krejcie and Morgan sampling table. Research instruments included questionnaires on school administration factors and teacher competencies, which showed discrimination values ranging from .25–.81 and .27–.72, with reliability coefficients of .978 and .977, respectively. Data were analyzed using percentage, mean, standard deviation, independent samples t-test, one-way ANOVA, Pearson's product-moment correlation coefficient, and stepwise multiple regression analysis.

The results revealed that:

1) both school administration factors and teacher competencies were rated at a high level overall

2) differences in school administration factors by role position were statistically significant at the .01 level, while work experience showed no significant difference

3) teacher competencies differed by work experience at the .01 significance level; (4) school administration factors were positively correlated with teacher competencies at a high level ($r = .706$, $p < .01$); and (5) organizational structure, work motivation, and leadership of administrators positively predicted teacher competencies,

accounting for 71.80% of the variance with a standard prediction error of ± 0.27110 . The findings highlight the need for systematic development of school administration processes to effectively enhance teacher competencies in response to current and future educational challenges

Keywords: School Administration Factors; Teacher Competency; Predictive Power

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของโลกาภิวัตน์ส่งผลให้ประเทศไทยเผชิญกับแรงกดดันทั้งภายในและภายนอก อาทิ การปฏิวัติดิจิทัล อุตสาหกรรม 4.0 เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนของสหประชาชาติ (SDGs 2030) และการเข้าสู่สังคมสูงวัย ซึ่งส่งผลต่อโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงความต้องการกำลังคนที่มีทักษะสูง นอกจากนี้ ปัญหาคุณภาพการศึกษา ความเหลื่อมล้ำ และคุณธรรมจริยธรรมของผู้เรียนยังเป็นความท้าทายสำคัญที่ต้องได้รับการแก้ไข (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

การบริหารสถานศึกษา มีบทบาทสำคัญในการเตรียมความพร้อมกำลังคนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง โดยต้องคำนึงถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เช่น การใช้เทคโนโลยี โครงสร้างองค์กร วัฒนธรรมการทำงาน และภาวะผู้นำของผู้บริหาร เพื่อให้การศึกษามีคุณภาพและเป็นไปตามมาตรฐาน (ธีระ รุญเจริญ, 2557; วราภรณ์ เนาเพ็ชร, 2558)

สมรรถนะครู เป็นหัวใจสำคัญของคุณภาพการศึกษา ครูที่มีสมรรถนะสูงจะช่วยยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนและสร้างความเชื่อมั่นให้แก่สถานศึกษา โดยสมรรถนะหลักของครู ได้แก่ การมุ่งผลสัมฤทธิ์ พัฒนาตนเอง จริยธรรม การจัดการเรียนรู้ การใช้เทคโนโลยี และการพัฒนาวิชาชีพ (สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา, 2564)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่ามีจุดแข็งด้านบุคลากรและเทคโนโลยี แต่ยังมีข้อจำกัดด้านทรัพยากรและการนโยบายนโยบายไปสู่การปฏิบัติ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1, 2566) ดังนั้น การพัฒนาปัจจัยการบริหารที่เหมาะสมจะช่วยเสริมสร้างสมรรถนะครู และนำไปสู่คุณภาพการศึกษาที่สูงขึ้น

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาการบริหารและยกระดับคุณภาพการศึกษาให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
2. เพื่อศึกษาสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
3. เพื่อศึกษาปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้บริหารและครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 ประกอบด้วยจำนวนโรงเรียน 152 แห่ง ประกอบด้วยผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 169 คน และครูผู้สอน จำนวน 1,362 คน รวมประชากร ทั้งหมด 1,531 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล
แบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ประกอบด้วย
ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม
ตอนที่ 2 ปัจจัยการบริหารสถานศึกษา 6 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร 2) ด้านสื่อ เทคโนโลยี 3) ด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร 4) ด้านโครงสร้างองค์การ 5) ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน 6) ด้านกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ เป้าหมาย
ตอนที่ 3 สมรรถนะครู 7 ด้าน ประกอบด้วย 1) ด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน 2) ด้านการพัฒนาตนเอง 3) ด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณวิชาชีพครู 4) ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5) ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ 6) ด้านการจัดการเรียนรู้ 7) ด้านการพัฒนาวิชาชีพ

สำหรับแบบสอบถาม ในตอนที่ 2 และ 3 เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (rating scale) ของไลเคิร์ท (Likert's rating scale) 5 ระดับ และผ่านการตรวจสอบคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญและทดสอบความเชื่อมั่น (Cronbach's Alpha)

3. การสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. ออกแบบแบบสอบถาม นำเสนอผู้เชี่ยวชาญ
3. ทดสอบคุณภาพ (IOC, Reliability)
4. ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจัยบริหาร 0.978 และสมรรถนะครู 0.977

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) แจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง
- 2) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงอนุมาน

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 สามารถสรุปตามวัตถุประสงค์ได้ดังนี้

1. ระดับปัจจัยการบริหารสถานศึกษา

ผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนต่อปัจจัยการบริหารสถานศึกษา พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์การ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือด้านโครงสร้างองค์การ ด้านสื่อและเทคโนโลยี และด้านกลยุทธ์ วิสัยทัศน์ และเป้าหมาย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการบริหารของสถานศึกษามีความพร้อมเชิงโครงสร้าง กระบวนการ และภาวะผู้นำที่สนับสนุนการพัฒนาการจัดการศึกษาอย่างมีทิศทาง

2. ระดับสมรรถนะครู

ผลการวิเคราะห์สมรรถนะครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเฉพาะด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ขณะที่ด้านความสามารถในการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศ และด้านการพัฒนาตนเองมีค่าเฉลี่ยรองลงมาตามลำดับ แสดงให้เห็นถึงจุดเน้นของบุคลากรทางการศึกษาในด้านคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อวิชาชีพ และการพัฒนางานสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของบริบทการศึกษา

3. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารสถานศึกษากับสมรรถนะครู

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ปัจจัยการบริหารสถานศึกษามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับสมรรถนะครูในระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเฉพาะด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านบรรยากาศองค์การ ซึ่งเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการยกระดับสมรรถนะครูอย่างเด่นชัด

4. ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis)

พบว่า ปัจจัยที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูได้อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่

1. ด้านโครงสร้างองค์การ
2. ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน
3. ด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร

โดยปัจจัยทั้งสามสามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูได้คิดเป็นร้อยละ 71.80 มีค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการพยากรณ์เท่ากับ ± 0.27110 แสดงให้เห็นว่าแบบจำลองปัจจัยดังกล่าวมีความเหมาะสมต่อการอธิบายความแปรปรวนของสมรรถนะครูได้ในระดับสูง

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาและสมรรถนะครูในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1 อยู่ในระดับมาก โดยมีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับสูงระหว่างตัวแปรทั้งสอง และปัจจัยการบริหารสถานศึกษาสามารถพยากรณ์สมรรถนะครูได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สะท้อนให้เห็นถึงความสำคัญของระบบการบริหารจัดการภายในโรงเรียนต่อพฤติกรรมการทำงานและการพัฒนาวิชาชีพของครูอย่างเป็นระบบ รายละเอียดอภิปรายผลตามประเด็นสำคัญได้ดังนี้

1. ปัจจัยการบริหารสถานศึกษาอยู่ในระดับมาก

ผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าสถานศึกษาภายใต้สังกัดดังกล่าวมีการดำเนินงานด้านภาวะผู้นำ โครงสร้างองค์การ บรรยากาศองค์กร และแรงจูงใจในการทำงานที่เอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ปัจจัยเหล่านี้มีบทบาทในการกำหนดทิศทางการจัดการเรียนรู้ภายในโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารการศึกษาเชิงระบบที่ระบุว่าการพัฒนางานภายในโรงเรียนต้องมีความเชื่อมโยงระหว่างองค์ประกอบด้านบริหารทรัพยากร บุคลากร และวัฒนธรรมองค์กร เพื่อยกระดับคุณภาพผลลัพธ์ทางวิชาการของผู้เรียน

2. สมรรถนะครูอยู่ในระดับมาก โดยเฉพาะด้านจรรยาบรรณและการจัดการเรียนการสอน

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าครูมีความพร้อมในการปฏิบัติงานโดยยึดหลักคุณธรรมและมาตรฐานวิชาชีพ ครูส่วนใหญ่สามารถปรับการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียนและสถานการณ์จริง โดยเฉพาะด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ ความรับผิดชอบต่อการปฏิบัติงาน และการใช้เทคโนโลยีเพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการศึกษาในศตวรรษที่ 21 สอดคล้องแนวคิดว่าคุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับสมรรถนะของครูผู้สอนเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในระบบโรงเรียน

3. ความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างปัจจัยการบริหารกับสมรรถนะครูในระดับสูง

ผลค่าสหสัมพันธ์ ($r = 0.706$) บ่งชี้ว่าการบริหารจัดการสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพส่งผลต่อสมรรถนะครูอย่างชัดเจน ความสัมพันธ์นี้อธิบายได้ว่า มาตรการบริหารภายในโรงเรียนช่วยกำกับ ทรัพยากร กลยุทธ์ และทิศทางการทำงานของครูให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ทั้งด้านเทคนิคการสอน บทบาทวิชาชีพ และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการบริหารเชิงสมรรถนะ (Competency-based Management) ที่เน้นการพัฒนาคนควบคู่กับโครงสร้างการบริหาร

4. ปัจจัยทำนายสมรรถนะครูได้อย่างมีนัยสำคัญ

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างองค์กร แรงจูงใจ และภาวะผู้นำของผู้บริหาร สามารถร่วมกันพยากรณ์สมรรถนะครูได้ร้อยละ 71.80 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับสูงมาก ผลดังกล่าวชี้ให้เห็นว่าการบริหารสถานศึกษาที่มีภาพรวมชัดเจน ระบบงานที่ยืดหยุ่น และการสร้างแรงจูงใจทางวิชาชีพ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะส่งเสริมให้ครูเกิดพฤติกรรมการทำงานเชิงคุณภาพ เกิดแรงผลักดันในการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนที่ดีขึ้น

กล่าวโดยสรุป การบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพ ไม่เพียงช่วยกำหนดระบบและทิศทางการทำงานของครูเท่านั้น แต่ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ผลักดันให้ครูเกิดการพัฒนางานวิชาชีพอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้สมรรถนะครูมีความเข้มแข็ง และทำให้โรงเรียนสามารถขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่ามีปัจจัยทางการบริหาร 4 ด้านที่ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม ได้แก่ ด้านสื่อเทคโนโลยี, ด้านกลยุทธ์วิสัยทัศน์เป้าหมาย, ด้านโครงสร้างองค์กร และด้านบรรยากาศและวัฒนธรรมองค์กร ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนควรพัฒนาและปรับปรุงปัจจัยการบริหารทั้ง 4 ด้านนี้ให้มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น

1.2 จากผลการวิจัย พบว่ามีสมรรถนะครู 3 ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรวม ได้แก่ ด้านความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ, ด้านจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพครู, และด้านการมุ่งผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน ดังนั้น ผู้บริหารและครูควรพัฒนาสมรรถนะครูในทั้ง 3 ด้านนี้ให้มีค่าเฉลี่ยสูงขึ้น

1.3 จากผลการวิจัย พบว่ามีปัจจัยการบริหารสถานศึกษาที่สามารถพยากรณ์สมรรถนะครูโดยรวม ได้แก่ ด้านโครงสร้างองค์กร, ด้านแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน และด้านภาวะผู้นำของผู้บริหาร

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า ด้านสื่อเทคโนโลยีส่งผลต่อสมรรถนะครู ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรระมัดระวังในการบริหารงานด้านนี้ และพัฒนาให้เกิดความเป็นธรรม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดต่อสมรรถนะครู

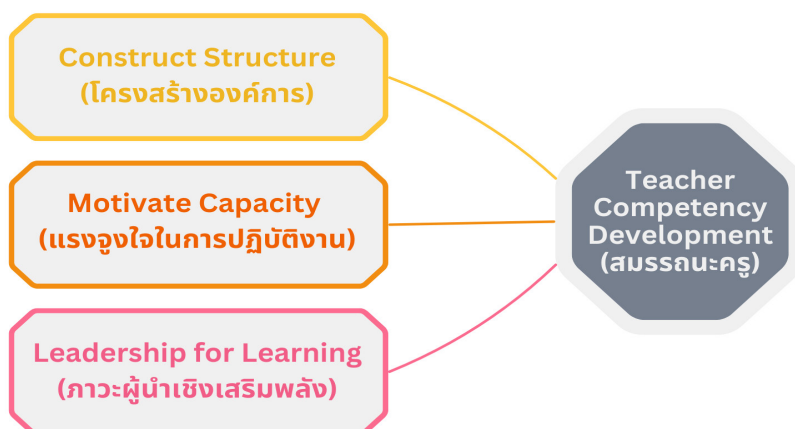
2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยในครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยการบริหารสถานศึกษาอื่น ๆ เช่น การตัดสินใจของผู้บริหาร, นโยบายการบริหารและการปฏิบัติของผู้บริหาร, และกระบวนการการบริหาร เพื่อพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อการบริหารสถานศึกษา

2.2 ควรศึกษาตัวแปรอื่นที่ส่งผลต่อสมรรถนะครูตามสายปฏิบัติงานของครู เช่น การบริหารหลักสูตร, การจัดการเรียนรู้, การพัฒนาผู้เรียน, และการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาการปฏิบัติงานของครู

2.3 ควรศึกษาปัจจัยการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จในการมุ่งใจครู เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยและพัฒนาปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสมรรถนะครู.

องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 CML Professional Growth Model

เอกสารอ้างอิง

- ธีระ รุญเจริญ. (2557). การบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วรารณ เนาเพชร. (2558). การใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1. (2566). รายงานผลการดำเนินงานตามนโยบายการจัดการศึกษา. ขอนแก่น: สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1.
- สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. (2564). สมรรถนะหลักของครูและบุคลากรทางการศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.